

# špinarka



**dpb**

DIVADLO  
PETRA  
BEZRUČE

„Motto? Ne, spíš říkám, že jsem taková, jaká jsem... Vždy jsem se odlišovala! Dělal jsem věci tak, jak jsem to cítila. Někdy to bylo nahoru, někdy dolů, protože ono být zpěvačkou není jednoduché. Ne tak, jak to vypadá. Lidi si myslí, že zpěvák přijde, zazpívá, sebere peníze a je v balíku. To je veliký omyl. Jsou to léta práce, dřiny, odříkání.“

věra špinarová, leden 2017

# špinarka

autor, režie **tomáš dianiška**  
dramaturgie **anna smrčková**  
scéna a kostýmy **lenka odvárková**  
hudební nastudování **jan gajdica**  
scénická hudba **matej štesko**

## osoby a obsazení

věra **markéta matulová**  
mamka **kateřina krejčí**  
luboš **jakub burýšek**  
sbormistr, ředitel, producent, ivoš, promotér **dušan urban**  
ivan binar, učitel zpěvu, ministr, spoluhráč, opilec, zvukař, barman **vojtěch johaník**  
asistent, richard, muzikant, konferenciér, fanoušek, violista, moderátor, polda, víťa, reportér **jáchym kučera**  
uvaděčka, fanyнка, učitelka, svazačka, manželka, violistka, jiřina, doktorka, marta **julie goetzová**  
fanyнка, spolužačka, houslistka **lenka kučerová**  
fanyнка, spolužačka, členka orchestru **marie křehlíková**  
příslušník vb, kameraman **michal weber**  
policista **filip kapusta**

## kapela

klávesy **martin jarošek / robert hejduk**  
bicí **jan borák / martin hrček**  
kytara **jan gajdica / martin bala**  
baskytara **lubomír konečný / antonín jančár**

hlas adama pavlíka **tomáš dianiška**  
hlasatelka hitparády **lenka kučerová**

světová premiéra v divadle petra bezruče

# věra špinarová

- \* Malá žena s velkým hlasem, česká Janis Joplin, neřízená střela, rocková babička z Ostravy... všechna tato přívlastka měla Věra Špinarová. Narodila se 22. prosince 1951. Dětství strávila v rodných Pohořelicích u Brna. Tatínka, zručného truhláře, ale zlákala nabídka stát se horníkem, a tak když bylo Věře sedm let, celá rodina přesídlila do Ostravy.
- \* Zpěvačkou chtěla být od dětství, maminka si přála, aby byla učitelkou. Počátky hudební kariéry spočívaly ve hře na housle a později na vysněnou kytaru u táboráku a s partou kamarádů. Hlásila se na konzervatoř, ale nebyla přijata. Ne pro nedostatek talentu, ale pro její malý vzrůst. Místo konzervatoře tak nastoupila na učiliště, měla být chemičkou prádelen a čistíren.

- \* První profesní úspěch zaznamenala Věra v patnácti letech v soutěži Májový křišťál. Zanedlouho dostala nabídku na první nahrávku a následné pravidelné vystupování s kapelou Flamingo. Následovaly „čaje“ s Royal Beatem a nahrávka Music Box, který se zanedlouho stal hitem. Později přestoupila do skupiny Majestic, kterou právě opouštěla Marie Rottrová a natočila svůj první velký hit. Cover verze písně liverpoolské zpěvačky Cilly Black Surround Yourself With Sorrow s českým textem dostala název Music Box.
- \* V té době se potkala se svým budoucím partnerem Ivo Pavlíkem (1933–2017), který přejmenoval Majestic na Orchestr Ivo Pavlíka. Vzali se v roce 1972, a právě Pavlík pro Špinarovou taky objevil slavnou melodii z westernu Tenkrát na západě, ze kterého se zrodil hit Jednoho dne se vrátíš. Dne 14. prosince 1974 se páru narodil syn Adam. V roce 1976 skončila zpěvačka druhá na Bratislavské lyře s písní Lúčenie, zpívanou slovensky.
- \* O Vánocích roku 1980 postihla rodinu obrovská tragédie, když 24. prosince v Praze zemřel za nevyjasněných okolností Věřin mladší bratr Luboš. Celý případ pronásledovala řada pochybností a dodnes se nevyřešil.





- \* Manželství Špinarové a Pavlíka skončilo v květnu 1984. Už v červenci se Věra vdávala podruhé. Za zpěváka a bubeníka Vítězslava Vávru (\*1953). V této době začala zpívat se skupinou Speciál, z ní odešla v roce 1988 a založila skupinu Notabene.
- \* Do revoluce vydala celkem osm alb. První byla Andromeda (1972), dále Životopis (1976), Věra Špinarová 3 (1979), Meteor lásky (1982), Stíny výsluní (1984), Věra Špinarová a Speciál 85 (1985) a Věra Špinarová 7 (1986).
- \* Po sametové revoluci nastala pro Věru Špinarovou doba rozčarování. Přestal o ni být zájem, staré vazby se rozpadly. Zůstala bez kapely, bez práce a bez prostředků. Přesto se dokázala vrátit zpátky. O její comeback se postaral především Petr Šiška, s jehož kapelou Petarda natočila dvě alba, a někdejší turistický magnát Václav Fischer.
- \* Na konci 90. let dostala pracovní nabídku na ledové představení Mrazík (premiéra 16. 9. 1998, Palác kultury a sportu, Ostrava – Vítkovice). V pohádkovém muzikálu na ledě účinkovala v roli Marfuši téměř deset let. Zároveň hrála v pražském muzikálu Benzín a mejkap (premiéra 29. 10. 1998, Divadlo U hasičů). V 90. letech

vydala desky ...a pořád tě mám ráda (1993), Já si broukám (1994) nebo Když se láskám stýská (1996).

- \* Manželství s Vávrou skončilo po šestnácti letech v roce 1999.
- \* Na koncertech ji začal doprovázet syn Adam se svou kapelou. Ten se také záhy stal jejím manažerem.
- \* V roce 2007 byla pozvána jako host na ostravský koncert legendárního zpěváka Joea Cockera.
- \* Během své kariéry vydala třináct desek. Pro svůj nenapodobitelný sytý hlas i pro temperamentní a vitální vystupování na koncertech patřila k nejoblíbenějším populárním zpěvačkám.
- \* Věra Špinarová zemřela ve svých 65 letech 26. března 2017 v pražské motolské nemocnici. Převezena sem byla poté, co zkolabovala v Čáslavi při vystoupení a došlo u ní k zástavě srdce.
- \* Byla uvedena in memoriam do Síně slávy hudebních Cen Anděl a dostala rovněž in memoriam Cenu města Ostravy.



# jednoho dne se vrátíš, luboši

„Luboš jel do Prahy 23. prosince nakoupit vánoční dárky a na Štědrý den měl přijet do Ústí za tátou, kam už nedorazil. Našel ho stělmistr v baráku na Smíchově, který měl být za pět minut odstřelen, při poslední obhlídce objektu, s tržnou ránou na spánku. Odvezli ho na stanici, kde ho chtěli ošetřit, ale byl velmi agresivní, tak ho převezli na záchytku. Tam zjistili, že nepil. Jenomže jeho útočnost se stupňovala, nikdo si s ním nevěděl rady, tak ho odvezli na Bulovku, kde mu ránu zašili. Mezitím

upadl do kómatu a už se neprobudil. Dělal mu všechna možná vyšetření a zjistili, že má vzadu natříkrát proraženou lebku. Krvácel do mozku. Proto se choval tak zvláště, jak nám potom sdělil lékař, musel mít totiž neuvěřitelné bolesti. Toho velkého zranění si všiml až pozdě. Dozvěděla jsem se, že rána odpovídala tomu, že ho někdo praštil pendrekem. Řekli nám, že mu lebka praskla pod tupým předmětem, ale asi se jim to nechtělo vyšetřovat. Policajti přišli k nám domů 25. prosince.

Zeptali se úplně blbě mámy, jestli má syna Lubomíra Špinara. Jeli jsme do Prahy. Na kriminálce mi dali papírový sáček s jeho věcmi. Byla tam černá bunda a boty, které jsme spolu kupovali, než odjel do Prahy. V márnici mi nejdřív řekli, že ho můžu vidět, a pak to zakázali. Kamarád, který ho vezl do krematoria, mi řekl, že byl... bez vnitřku. Kdyby ty jeho orgány aspoň nějak pomohly! Snad ano. Byl to mladej, zdravej kluk. Ještě léta jsem měla dojem, že přijde... Navíc jsme se ani nestihli rozloučit. Vypil mi v lednici kečup a já mu řekla, aby už migal do tý Prahy. Dneska bych mu koupila vagón kečupů...

Nakonec případ uzavřeli s tím, že si to udělal sám. Prokazatelně nebyl opilý, tak jak by se mohl sám tak poranit?"

**(dana čermáková – věra špinarová: paní zpěvačka, autorizované vydání)**



**„Absolutní jedničku a několik Lyr najednou by si byla nesporně zasloužila Věra Špinarová, která ve svém samostatném nesoutěžním vystoupení s doprovodnou skupinou Ivo Pavlíka zpívala jako o život. Její současný repertoár je charakterizovaný dokonalým pochopením stylu i žánru a je adekvátní možností a schopností zpěvačky, která je – jak se zdá – právě na vrcholu své umělecké dráhy.“**

# až na dno

„Všichni jsme měli pocit absolutní euforie a svobody. Říkala jsem synovi, že teprve teď můžeme opravdově žít, a těšila jsem se, jak všechno začne znova, jak budeme jezdit a koncertovat až do roztrhání, protože i lidi byli takoví nadšení a plní elánu, na Hrad se dostal umělec a všechno se změnil.“

Jenže ono se to docela nečekaně obrátilo proti nám. Zelenou dostali písničkáři, garážové skupiny, alternativní muzika, underground, prostě všichni ti, co za totality nemohli vůbec zpívat. Hutka, Jarek Nohavica... A z nás, kteří jsme za komunistů vystupovali, se najednou staly „normalizační zrůdy“. Takže místo toho, jak jsme očekávali, že práce přibude, teď nebyla vůbec žádná. A bylo těžké někomu vysvětlovat, a já jsem to dělat nechtěla, že nám šlo vždy jen o zpívání, ne o politiku. Nikdy jsem nebyla v žádné straně, nezpívala jsem na festivalech politické písně ani na sjezdech, protože už samotný styl mého zpívání se vymykal tomu, co „vrchní“ komunisté od zábavního průmyslu chtěli. Požadovali čisté neproblematické hlasy s bezproblémovými texty.

Chraplavý bigbít prostě nebyl tou výkladní skříň socialismu.

Jenže to mi bylo po revoluci houby platné. Prostě jsem zpívala a nebyla jsem zavřená, takže jsem dostala jako spousta jiných nálepkou totalitní zpěvačky.

Když jsme bydleli s Pavlíkem v Ostravě, nad námi bydleli chartisté a naši přátelé Binarovi, Ivan Binar pak po revoluci pracoval ve Svobodné Evropě. Když byla vydána Charta 77, vzápětí na to svolali komunisté do Národního divadla všechny umělce, aby podpořili režim a podepsali tzv. Antichartu. Pro nás, hudebníky a zpěváky, uspořádali stejnou akci v Divadle hudby v Opletalově ulici. Váhali jsme, jestli tam máme jet, nebo ne. A právě Ivan Binar mi tehdy řekl: „Neblázni, nedělej zbytečně hrdinku, ty musíš zpívat, nemůžeš jít hlavou proti zdi!“ A tak jsme tam jeli, seděli jako oukropci a Antichartu podepsali jako stovky jiných. Bylo to hrozné, tak potupné!

Teď je těžko soudit člověka, co udělal před mnoha lety. Ale bylo to buď, a nebo. Když jsme chtěli koncertovat, hrát a zpívat, nezbylo nic jiného než to podepsat. Nezpívali jsme na žádných sjezdech ani festivalech politických písní, protože jsme se tomu uhlaženému proudu přece jen vymykali. Taky nás moc nehráli v rádiu, v ostravském rozhlasu byl něja-

ký stupidní ředitel který prohlásil, že chraptím a nemám socialistický hlas.

Já si nemyslím, že bych se něčemu zpronevěřila. Chtěla jsem zpívat, koncertovat, a co se děje kolem, mě příliš nezajímalo. Nebyla jsem žádný filozof, který by po garážích dumal o svobodě. Měli jsme klapky na uších a očích a hráli. Prostě byla taková doba. Jenže to bylo dost těžké pro listopadové sametové revoluci někomu vysvětlovat. Přitom se tak chovala velká většina národa, jen my jsme prostě byli víc na očích. A nejvíce nás odsuzovali právě ti, kteří tichoučce razítkovali lejstra, jezdili na své sexy chaloupky a chaty, chodili spořádaně do práce a nenosili svou kůži na trh. Z těch všech se po sametové revoluci stali disidenti.“

**(dana čermáková – věra špínavá: paní zpěvačka, autorizované vydání)**







# jednoho dne se vrátíš

autor hudby **ennio morricone**  
český text **zbyšek malý**

Den se v růži skryl a z růže vůni bral  
Tím jsi dlouho žil a kráse přísahal  
Mám už v tváři sních, to léta můžou být  
S prázdnem slůvek tvých si sotva v písních znít

To víš, že zůstanou, jak loukám tváře kvést  
Dál v knihách všech zázraků, mou písní zniš dál

To víš, že půjdem k nám  
Jak cestám zbývá jít  
Těž dveřím, co zívají, jak náruč toužení  
Já dlaň tvou stále znám

To víš, sny zůstanou, a možná může nás hřát  
Zas dál pár slůvek tvých  
Když poznáš stůl a nůž

To s příliš krásnou lží se loučit náleží  
Vítej k nám, vítej k nám, ten stůl tu máš

Už náruč znáš  
Jak chutná prázdná číš  
Přijď zas k nám, ať sám už víš  
Jak ve dvou dá se žít, až přijdeš zpátky k nám



## hudba v představení užita na základě licence osa

### **jednoho dne se vrátíš**

c morricone ennio  
a travia maria  
sa huyghues lacour alain herve  
sa malý zbyšek

### **music box**

ca martin william wylie macpherson  
ca coulter philip michael  
sa čort vladimír

### **hard day's night**

ca lennon john winston  
ca mccartney paul james

### **cry baby**

ca ragovoy jerry  
ca russell bert

### **ticket to the moon**

ca jeffrey lynne

### **break on through**

ca morrison jim  
ca kriegler robert a  
ca manzarek raymond d  
ca densmore john paul

### **a já tě zavidím**

c semelka lešek  
a vrba pavel

### **andromeda**

c pavlík ivo  
a čort vladimír

### **bila jawa 250**

c zmožek jiří  
a čort vladimír

### **já se sázím**

c pavlík ivo  
a markov petr

c – autor hudby   a – autor textu   sa – překladatel, upravovatel textu





inspice **Michal Weber** / nápověda **Lenka Kučerová** / rekvizity **Marie Křehlíková** /  
garderoba **Renáta Pytlíková** / výroba kostýmů **Marie Dopitová** / vlásenky a masky **Marie Kovářová** /  
světla **Viktor Kosinski, Lukáš Večerka** / zvuk **Filip Bajger** / šéf výroby **Karel Gadula** /  
jevištní mistr **Filip Kapusta** / technika **Martin Dostál, Kristián Kazický, David Žyla** /  
výroba scény **Dílňny městského divadla Zlín**

program vydala divadelní společnost Petra Bezruče, s.r.o.

textová část programu **Anna Smrčková** / fotografie **Petr Hrubeš, Jiří Zerzoň** /  
grafický návrh plakátu a programu **Jan Kulich**

divadlo Petra Bezruče provozuje divadelní společnost Petra Bezruče, s.r.o.  
ředitel **Jiří Krejčí** / zástupce ředitele **Filip Krejčí** / provozní ředitelka **Alena Punčochářová** /  
umělecký šéf **Jan Holec** / dramaturgyně **Anna Smrčková** / šéf obchodního oddělení **Martin Srba** /  
produkční propagace **Anita Krejčí** / pr **Marcela Bednaříková**

autora zastupuje dilia, divadelní, literární, audiovizuální agentura z.s, krátkého 143/1, Praha 9

divadlo je provozováno za finanční podpory statutárního města Ostravy a Moravskoslezského kraje, projekt se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR

**OSTRAVA!!!**



